

lan chefer och arbetsledare å ena sidan samt anställda å andra sidan måste ges en aktivare inriktning än vad som hittills varit fallet. Betydelsefullt för framtiden är att det kommer att ske en fortlöpande *utbildning* på alla områden, inte minst inom den statliga verksamheten. Inom såväl myndigheter som andra företag skulle stora fördelar vara att vinna, om ökat medinflytande och medansvar från personalens sida kunde åstadkommas. För att skapa förutsättningar härför krävs emellertid en väl upplagd, härför avpassad undervisning och fortbildning av personal på alla nivåer. En sådan utbildningsverksamhet bör givetvis bli en starkt bidragande faktor i strävandena att uppnå goda ekonomiska resultat inom den statliga verksamheten, men framför allt bör den kunna bidra till betydligt förbättrade förhållanden för de anställda från trivsel- och samhörighetssynpunkt.

För att lösa dessa uppgifter inom statliga verk och statliga företag borde en central utbildningsanstalt tillskapas. Allteftersom tiden går kommer kraven att öka på att just statliga företag och verk aktivt motsvarar de förväntningar som både den enskilde och samhället har rätt att ställa på dem. Genom en aktiv utbildningspolitik på detta område skulle bredare och särskilt för dessa uppgifter mera lämpat rekryteringsunderlag kunna tillskapas. I den samlade undervisningen och utbildningen bör självklart företagsdemokrati och meddelaktighet i bestämmanderätten vara viktiga komponenter.

Med åberopande av det anförda anhålles härmed,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t hemställer om utredning
— genom komplettering av direktiven till de nu pågående
utredningarna — av de i det föregående berörda frågorna.

Stockholm den 23 januari 1970

		<i>William Björk (s)</i>
		i Påarp
<i>Gusti Gustavsson (s)</i>	<i>Anna-Greta Skantz (s)</i>	<i>John Johnsson (s)</i>
i Ängelholm		i Blentarp
<i>Hugo Bengtsson (s)</i>	<i>Einar Henningsson (s)</i>	<i>Erik V. Johansson (s)</i>
i Landskrona		i Simrishamn